

faa Beslighed til at henstille til den højtærede Finansminister, om han maatte ville lade Rigsdagen tilflyde en Fortegnelse over alle Domænejendommene paa samme Maade som i sin Tid er flet med Hensyn til Statsbygningerne, idet en Fortegnelse over dem tidligere er fremraadt som Bilag til Finansloven. — Udvalget har dernæst henledet Opmærksomheden paa Konsulatsudgifterne i Hull. Med Hensyn til disse findes der i Statsrevisionens Betænkning en Bemærkning angaaende nogle forholdsvis smaa Udgifter, som kun dreje sig om nogle faa Hundrede Kroner, nemlig et Bidrag til den danske Kirke i Hull, samt Understøttelser til værdige trængende Ublændinge og til et Sømandshospital. Man har ikke haft noget at indvende imod disse Udgifter; der er ventelig ingen Tvivl om, at de indirekte ere komne Danske til Gode. Men man har dog ment at maatte fremdrage dette Punkt, fordi man finder, at den af Statsrevisionen gjorte Bemærkning ikke er ugrundet. Disse Udgifter ere nemlig af en saadan speciel Karakter, at der vistnok turde have været Anledning til at optage en Bemærkning om dem i Anmærkningerne til Finansloven. — Endelig har Udvalget fremdraget det væsentlige af, hvad der findes i Statsrevisionens Betænkning om Tilskud til Frederiks Hospital. Der er jo heller ikke her Tale om at gøre nogen Bemærkning til vedkommende Ministers Stilling til denne Sag. Man har blot fremdraget den for at udtale sit Bisald med, at det er blevet paalagt Direktøren for Frederiks Hospital og for Fødsels- og Plejeflilstelsen nøje at paase, at Budgetterne for Fremtiden affattes med det fulde Beløb, og at man saa vidt muligt vaager over, at Budgetterne ikke overskrides.

Uden for disse af det hele Udvalg fremdragne Punkter har Mindretallet henledet Opmærksomheden paa et Par andre, saaledes paa, at Mellemregningen med Kolonialkassen i Vestindien atter er steget bethdelig i det forløbne Aar, ligesom paa de fortsatte Udgifter ved Latinstolen i Aalborg. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Punkter, idet de jo vare Genstand for en udførlig Forhandling i forrige Rigsdagsamling. Hele Udvalget er enigt om at beklage Forholdene i Vestindien, ligesom man ogsaa samstemmer i, at det havde været ønskeligt, at Latinstolen i Aalborg ikke var bleven saa dyr. Flertallet finder imidlertid, som bemærket, ikke Anledning til at gaa nærmere ind paa disse Punkter. Hvad specielt Forholdet til Vestindien angaar, kan det anses for givet, at saa længe Forholdene forblive, som de nu ere, staar det ikke i

nogens Magt at forhindre, at Staten bestandig kommer til at staa i større og større Forskud for Kolonialkassen derovre. Der gives næppe andet Middel til at komme ud af denne uheldige Stilling end ved at faa Forholdet mellem Moderlandet og Kolonierne ordnet paa en hensigtsmæssigere Maade end hidtil. Som bekendt var der i forrige Samling blevet fremsat Lovforslag til denne Retning. — Mindretallet har endvidere gjort nogle Betragtninger i Anledning af den formentlige Sendrægtighed, som skulde have fundet Sted, jeg ved ikke, om fra et eller flere Ministeriers Side, med Hensyn til Besvarelsen af Statsrevisionens Henvendelser. Som jeg gjorde opmærksom paa i forrige Samling, ligger der vistnok til Grund herfor en Misforstaaelse af § 5 i Instruksen for Statsrevisionens Arbejde, noget, som jeg den Gang udførligt paaviste. I øvrigt er det jo en Bemærkning, som det nærmest maa være de paagældende Ministers Sag at indbegaa, hvis de dertil maatte finde Anledning. Jeg skal foreløbig indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Th. Nielsen: Som d'Herrer ville se, har Mindretallet ikke denne Gang fundet sig foranlediget til at komme i alt Fald udførligt ind paa den politiske Drøftelse angaaende provisoriske Finanslove, men det har indskrænket sig til at henvise til, hvad der tidligere er sagt derom. Jeg maa gaa ud fra, at hele denne politiske Bevisførelse er i det høje Tings Erindring og i de Herreres Bevidsthed, saa at jeg ikke behøver at gentage den, men jeg har dog anset det for forsigtigt at henvise til de tidligere afgivne Betænkninger, for at man ikke fra nogen Side skulde faa den Opfattelse, at det Mindretal, hørt til jeg hører, nu er i Færd med at ville godkende Provisorierne. Overhovedet hører den Tale, at der fra Mindretallets Side skulde være nogen, der vilde godkende Provisorierne, ingen Steds hjemme, Godkendelsen af Provisoriet er først til Stede, naar Statsregnskabet godkendes, men der er sikkert et godt Stridt til, at dette sker, og jeg tør vel ogsaa tilføje, at jeg antager, at det ikke nogen Sinde vil ske, at Mindretallet godkender Statsregnskabet, der støtte sig til provisoriske Finanslove, saa den Tale om Godkendelse af Provisorier fra Mindretallets Side hører ingen Steds hjemme. Men jeg har dog anset det for rigtigt at tage Forvaring derimod, og jeg skal derfor henvise til, hvad der tidligere om denne Sag er anført. Skulde nogen i Aar paa ny have Øyst til at gennemgaa disse tidligere Udtalelser af ældre Politikere om